

«Sempre dic que tinc la doble nacionalitat argentincatalana»

D'AQUÀ• I D'ALLÀ€.Â Martin Momotiuk. Buenos Aires (Argentina).

Em dic Martín Momotiuk Ivanow i fa més de trenta anys -des de l' abril del 1989- que visc a Manresa. Vaig néixer a la ciutat de Buenos Aires, a l'Argentina. Quan tenia divuit anys acabats de fer vaig arribar a Manresa, de la mà del TDK Manresa. Aleshores l'entrenador era el Flor Meléndez, de Puerto Rico, i m'havia seguit els passos. En un campus d'estiu, el directiu Maurici Algué em va fitxar i vaig fer realitat el meu somni: ser jugador de bàsquet en un club de la millor lliga del món després de l'NBA. Tot i que en aquella època vivia en un pis de la carretera del Pont de Vilomara, anava a menjar a Cal Manel i a la Pineda, on coincidíem a dinar i a sopar amb altres jugadors com Paco Vázquez o els dos germans Aranda. Tinc molt bon record d'aquella època: a part de menjar hi trobàvem un caliu que ens ens feia sentir com a casa, sobretot amb l'Agustí de la Pineda i la seva família. Vaig jugar quatre anys al Navàs, a la lliga EBA. Quan vaig començar a estudiar Magisteri vaig anar a jugar a Lleida: vam pujar a la LEB i en tinc molt bon record. Hi vaig estar quatre anys, i després vaig tornar a Navàs, on em vaig retirar als 34 anys.

Sempre dic que tinc doble nacionalitat: argentincatalana. Fa molts anys que parlo el català, tant amb la meua parella com amb les filles. Soc professor d'educació física i tutor de Primària a l'Escola Vedruna d'Artés, on vaig començar a treballar l'any 1999, ja fa vint anys. També soc responsable de competicions del Col·legi Ave Maria, entrenador i coordinador de bàsquet. Vaig ser director del Campus Roger Grimau (2005-2007) i des del 2008 soc el director del Campus Rafa Martínez, d'Artés. Va ser una idea que vaig plantejar al Rafa i amb el pas dels anys hem anat creixent. Des del primer moment el Rafa ha col·laborat estretament en el projecte i s'ha implicat per tirar endavant aquesta idea. Ara selecciono entrenadors i monitors del campus, organitzo les activitats de les dues setmanes, tant les de bàsquet com les de lleure, miro d'estar en contacte amb els clubs de la comarca per donar-lo a conèixer... Acollim gairebé 250 joves i ens hem consolidat arreu de Catalunya: estem molt satisfets de tots aquests anys. Fem una feina que ens omple i ens agrada.

Estic casat amb la Gemma, fa gairebé trenta anys que estem junts, va ser el motiu principal per quedar-me aquí quan esportivament les coses no anaven bé, la seva família em va acollir des del primer moment. Tenim dues filles: la Mireia i la Laia. La meua relació amb Argentina és molt fluïda. Hi tinc el pare i tota la família i per Setmana Santa sempre anem a visitar-los. Ara la situació és inestable i incerta: d'aquí a dos mesos hi haurà eleccions. La derrota del president Mauricio Macri per un ampli marge en les eleccions primàries del mes passat podria plantejar un nou escenari per al país, més enllà de qui guanyi en els comicis presidencials d'octubre. El temor a un nou "corralito" hi és present, però estic és un país extraordinari i tirarà endavant.